

SVARTA VATTEN, AVELÖJANDESCEN

Written by

Alexander Skantze

Frampromptad med Chat GPT

Address
Phone Number

En ödslig landsväg utanför Sandhamn. Skymningen sänker sig. Trädens skuggor sträcker sig långa över asfalten. En svart SUV rivstartar och däckens skrik ekar mellan tallarna. I fjärran hörs polissirener.

INT. NORAS BIL - KÖRANDE - KVÄLL

(Nora greppar ratten hårt. Alexander sitter bredvid, blicken fäst på vägen. Valpen sitter i baksätet, nervöst stirrande på GPS:en.)

VALPEN

(stressad, stirrar på
skärmen)

Han försöker ta sig mot färjan. Om
han hinner dit-

ALEXANDER

(skarpt)

Han kommer inte hinna.

NORA

(sveper fram bilen i en
skarp kurva)

Vi måste fånga honom innan han når
byn.

(De ser Stefans bil
framför sig. Han trycker
gasen i botten, försöker
skaka av sig dem.)

EXT. ÖDSLIG LANDSVÄG - KVÄLL

(Stefan tittar snabbt i backspeglarna, svär högt och svänger av grusvägen i desperation. Hans bil studsar över en sten, tappar kontrollen och kraschar rakt ner i ett dike.)

INT. NORAS BIL - KÖRANDE

VALPEN

(andas ut)

Han kraschade!

ALEXANDER

(öppnar redan dörren,
adrenalininstinn)

Och han rör sig fortfarande.

(Nora bromsar in skarpt,
Alexander hoppar ur innan
bilen stannat helt.)

EXT. KROCKPLATSEN - KVÄLL

Stefan, blodig i pannan, släpar sig ur bilen. Han vinglar, men när han ser Alexander och Nora närma sig, börjar han springa genom skogen.

STEFAN
(panikslagen, skriker
bakåt)
JAG GJORDE DET FÖR ATT SKYDDA OSS!
NI FATTAR INGENTING!

Alexander och Valpen jagar honom. Grenar piskar mot deras ansikten.

Stefans andning blir mer ansträngd. Han halkar, snubblar, men tvingar sig upp igen.

NORA
(ropande)
Stefan, det är över!

STEFAN
(fortfarande springande)
ÖVER!? DET HAR ALDRIG VARIT ÖVER!

Plötsligt tar han fel steg - foten glider på en stenig kant. Han tappar balansen och faller hårt ner i ett sankt dike.

Han stönar, försöker kravla sig upp, men Alexander är redan över honom.

EXT. DIKET - KVÄLL

Alexander trycker ner Stefan mot marken, armarna bakom hans rygg. Stefans andetag är snabba, nästan hysteriska.

STEFAN
(uppgivet men trotsigt)
Ni fattar inte. Hon förstörde allt.
Hon ljög. Hon manipulerade oss
alla.

ALEXANDER
(pressar honom hårdare mot
marken)
Och vad gör det dig till?

STEFAN
(spottar ut jord)
Jag? Jag gjorde det vi alla ville.

Polissirenerna närmar sig. Nora och Valpen når fram. Valpen sätter sig på huk bredvid Stefan, skakar på huvudet.

VALPEN

(trött, besviken)

Och vad hjälpte det?

Stefan skrattar kort, bittert, medan polisbilen stannar. Blåljusen reflekteras i hans flackande blick.

STEFAN

(lågt)

Jag ville bara... att hon skulle vara tyst.

Nora ser på Stefan medan poliserna sätter handfängsel på honom. Hon och Alexander möts i en blick. Något obehagligt ligger kvar i luften.